

Forfatter: Aage Friis, 1870-1949

Titel: Udrag fra BREV TIL: Heiberg, Johanne Luise FRA: Heiberg, Johan Ludvig (1855-07-17)

Citation: Aage Friis, 1870-1949: "Fra det Heibergske Hjem", i *Fra det Heibergske Hjem*, J. H. Schultz Forlag, s. 387. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002922578-000-shoot-idm140619122024912.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Fra det Heibergske Hjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Jeg læste igaar det franske Stykke, der virkelig har sine gode Sider. Det er af Alexandre Dumas, den Yngre, og har den besynderlige Titel : Le demi-monde, hvilket, ordret oversat, betyder : den halve Verden. 1) Meningen er : den Halvhed, som findes i saa mange Forhold i Selskabet, Halvdelen i hvad der udgiver sig for den store Verden, Sietheden i hvad der kalder sig det gode Selskab, den indre Raahed i den saakaldte fine Verden. Ideen er god, men i Opfattelsen og Fremstillingen er der Noget, som selv maa kaldes raat. Her findes unægtelig nogle nye Charactereskildringer, men det er tidt, ligesom Handlingen stod stille for lutter Tale. Det Naturlige, som man nu i al Kunst begynder at lægge an paa som det Første og Eneste, gjør sig gældende i hele denne nye Art af franske Skuespil, hvoraf jeg tidligere har læst et Par andre, og dette Naturlige viser sig ogsaa deri, at Dialogen ganske er formet efter den daglige Conversation og ofte er ligesaa resultatløs som denne. Scribes hurtige Udviklinger finde ikke Sted her, det er mere med Sneglefart end en Jernbanefart; og dette gjælder især om de første Acter af dette Stykke, siden gaaer Handlingen raskere. Lene Møllers Mening, at Stykket ikke kan anvendes hos os, fordi disse Forhold ere os fremmede, kan jeg ikke dele ; der er hos os meget Tilsvarende, og selv om denne halve fine Verden ikke er saa skarpt adskilt fra den, som maa kaldes den hele, vil man dog have let for at opfatte og forstaae Skildringen. Men der er en anden Vanskelighed, og det er egenlig Dig selv. Thi den vigtigste Damerolle kan ikke spilles af Andre ; men Publicum kan nu engang ikke lide at see Dig i den Art af Characterfremstillinger. Det er en ung, elskværdig, aandrig Dame, mens. 388som lidt efter lidt aabenbarer en skjult Immoralitet, der tilsidst viser sig som en indre Raaddenhed ; Mindre kan man ikke kalde det. Denne Omstændighed kan let bevirke, at Publicum bryder Staven over hele Stykket. Man kan sige, som Madame Holst engang sagde : » Man har hele Tiden en Følelse, som om man befandt sig paa en B — «. Og dog er Stykket ikke uanstændigt, ikke gemeent. Mange af Scribes yndede Stykker gaae meget videre i denne Retning. Der er en Dame i Stykket, der er som et Portrait af Fru Nielsen (født Schack), 1) og til den kan Ingen have større Adkomst end Madame Phister. Der er en ung Pige, som har den nuværende Ungdoms kjække og hensynsløse Væsen, men som kommer galt afsted dermed hos en ung Mand, der spørger hende, om hun er en ung Pige, han troede, hun maatte være Kone ; den unge Pige gaaer i sig selv og omvender sig, og bliver gift med den unge Mand, der fornærmede hende. Der er to ret interessante unge Mænd i Stykket, og jeg troer nok, at det kan besættes ret godt, naar jeg undtager, at Prækehesten Holst maa være en af disse unge Mænd ; den Anden maatte være Hultmann eller Nehm. 2) I dramatisk Henseende er der forresten Adskilligt at udsætte paa Stykket, og Noget maatte vist modificeres i Oversættelsen. Jeg vil nu lade Overskou læse det, og høre hans Mening. Skal vi have det, kommer dog han til at oversætte det, da det neppe kan oversettes ordret, men maa undergaae endeel Forkortelser og Forandringer.